

Hội Ái Hữu

Nguyễn Đình Chiểu-Lê Ngọc Hân Mỹ Tho

4555 University Ave San Diego, CA 92105 - USA

Phone: 619-584-7568 - Fax: 619-284-9822

<http://saigonline.com/ndclnh> - Email: NDCLNH@aol.com

Chờ tối

Mục Vô Cùng Thương Tiếc trên Bản Tin kỳ này đăng tin buồn về sự vĩnh viễn ra đi của hai nhà giáo khả kính: GS Dương Văn Nhi (LNH) và GS Bùi Ngọc Quang (NĐC). Các vị này cũng như một số thầy trò chúng ta tuổi đời đã quá lục tuần - tuổi của những người chờ tối. Rồi đây bóng tối sẽ đến với mọi người – kể trước, người sau. Nhưng làm sao để thấy thời gian trôi qua một cách không nhàm chán trong lúc chờ đợi màn đêm phủ xuống lần cuối cùng trong đời người?

Một bài viết trong ĐS 2003 đã nêu câu hỏi trên và được người viết bài giải đáp như sau. Năm 1975, sau tháng tư, tác giả nôn nao, háo hức chờ kết quả kỳ thi Tú Tài 2. Nếu lần theo mốc thời gian đó để tính tuổi thì hiện nay cô nữ sinh LNH này chưa đến năm mươi. Nhưng cô ta bắt đầu tính chuyện về hưu từ tuổi 40! Cô muốn dọn cho mình con đường đầy hoa thơm cỏ lạ dọc theo lối đi dẫn tới chặng cuối cùng của hành trình định mệnh. Thế là sau giờ làm việc, tác giả tìm những thú vui giết thì giờ lành mạnh, đầy sáng tạo để che lấp khoảng trống thời gian mà trước kia – với vai trò người mẹ - cô dành chăm sóc cho các con khi chúng còn ở lứa tuổi học trò.

Cô bắt đầu trồng hoa lan nên sưu tập đủ các thứ lan, làm phòng kiếng, nghiên cứu cách điều chỉnh nhiệt và độ ẩm, rồi tăng tỉu từng cánh lan. Nhưng một cơn bão kéo đến vùng vịnh đã làm các chậu lan tàn lụi, ngã gục.

Sau đó, cô học chụp hình. *Ôi! Sao qua ống kính, một cảnh thật đơn sơ, giản dị lại trở nên tuyệt mỹ thế!* Cô tự rửa phim trong phòng tối được xây “đã chiến” trong phòng tắm. Rồi cô trầm trồ khen ngợi những tác phẩm “siêu việt” của mình. Nhưng một “biến cố” xảy ra sau khi thu hình cảnh hoàng hôn trên bãi biển đã làm tác giả phải bỏ nghề nhiếp ảnh tài tử với bao luyện tiếc. Thế là giầy phim, máy rửa, dụng cụ phòng tối bị cho vào ngăn tủ khóa kín!

Không nản lòng, tác giả tìm một hobby khác: ghi tên học lớp đêm về mosaic. Tác giả viết: *Giờ học đầu tiên nàng thấy đau xót khi phải lấy búa đập vỡ thành từng mảnh những cái đĩa sành thật đẹp, rồi lại lấy những mảnh*

này để ráp lại thành những hình dạng khác nhau... Và từ đó, nàng bắt đầu stepping stones, sáng tạo nhiều tác phẩm chưng bày trong nhà. Hình như có một điều khiến nàng cảm thấy sảng khoái, thích thú sau khi xong một tác phẩm... Trong lúc say mê làm mosaic, nàng khám phá ra đây là những giây phút riêng tư của chính mình, của sự bình an trong tâm hồn mang một chút cô đơn...

Tác giả tự hỏi: *Có phải khi tuổi mình chồng chất thêm thì sự trống vắng, cô đơn càng nhiều? Có lẽ thế! Một trong những tác phẩm mosaic của nàng, khi nghĩ về chu kỳ một đời người, nàng phân chia thành "8 periods of life". Mỗi giai đoạn thể hiện bằng một màu, tượng trưng cho từng lứa tuổi. Từ lúc chào đời đến 10 tuổi, thời gian của hồn nhiên, vô tư. Từ 10 đến 20, giai đoạn tuổi mới lớn, biết yêu thương rung động. Từ 20 đến 30, thời gian đầy sinh lực, nhiệt huyết để thực hiện lý tưởng cuộc đời. Từ 30 đến 40, thời gian đạt đến tột đỉnh danh vọng, sự nghiệp. Từ 40 đến 50, giai đoạn chuẩn bị hưu trí. Đây cũng là quãng thời gian con người bắt đầu khám phá ra những sở thích, đam mê: làm vườn, trồng kiểng, chụp hình, viết văn, điêu khắc, sưu tầm, vẽ... Sang đến 50+ thì những ai đã khấn khít với sở thích của mình cứ tiếp tục theo đuổi, trau dồi. Những ai chưa có cơ hội tìm được đam mê trong đời thì bắt đầu khám phá, thử thách... Sau 60, 70 nếu sức khỏe và tài chánh dồi dào, người ta tiếp tục du lịch đó đây hay dành thì giờ vui vầy với cháu nội, cháu ngoại. Giai đoạn này, nhiều người cũng nghĩ đến việc tình nguyện làm việc từ thiện, bác ái... Sang đến 80, chuyển hướng trầm lặng, và nếu may mắn còn khỏe mạnh thì tiếp tục quanh quẩn với đàn cháu chắt, rồi rảnh rỗi lại những quãng đời quá khứ để rồi chia sẻ với con cháu những kinh nghiệm mình góp nhặt trên con đường mình đã trải qua. (1)*

Mỗi người có thể chờ tối một cách khác nhau sau khi không còn bận bịu đến công ăn việc làm, không phải lo lắng đến việc học hành của con cái...

Trần Quang Minh

(1) Trương Mỹ Xuân – Nỗi Đam Mê Tuyệt Vời: Mosaic (Đặc San NĐC-LNH 2003 – Trang 347)

Kỷ niệm 124 năm thành lập Trường Nguyễn Đình Chiểu

Các bạn không tham dự buổi họp mặt ngày 16-3-2003 hỏi tôi:” Buổi họp mặt kỷ niệm năm thứ 124 ngày thành lập trường Trung học Nguyễn Đình-Chiểu có vui không?”. Xin trả lời: ”Rất vui và cảm động”.

Vui vì tôi gặp lại các anh chị bạn học cũ từ năm 1948. Thật vậy, chúng tôi học Collège Le Myre de Vilers trong những năm 1948-1954, mãi đến hôm nay trải qua gần 50 năm mới gặp lại! Có anh chị thì từ 1975 mới gặp lại! Gặp nhau tay bắt mặt mừng không làm sao nói cho hết chuyện trong thời gian quá ngắn ngủi. Bao nhiêu kỷ niệm của tuổi học trò đã sống dậy dưới mái tóc đã đổi màu! Phòng họp ở tại một nhà hàng nên nếu mà ngồi tại chỗ thì khó mà gặp được bạn mình, cho nên có người phải đi từ bàn này đến bàn nọ để tìm bạn. Gặp nhau mừng rỡ quá, cười nói thoải mái quên cả mình đang ở trong phòng và chương trình buổi họp đang diễn tiến.

Chương trình văn nghệ rất phong phú dù là cây nhà lá vườn như ca sĩ Trung Chính - nhiều người nay đã thành danh! Ngoài ra còn có sự tham dự của ca sĩ Thanh Lan, ca sĩ Trường Hải và ca sĩ Kim Tuyến. Sau đó, nếu không có cuộc xổ số thì làm sao tôi gặp lại được các em học trò cũ? Trên dưới 40 năm gặp lại nơi xứ người, khó mà nhớ nổi, nhưng rồi tôi cũng nhớ và nhận ra các em như Hồ T Xuân, Đoàn Ngọc Lan, Nguyễn T Trang, Thạch Thị Ngọc, Chung Bích Phượng và còn nữa... Mỗi em hỏi một câu làm tôi trả lời không kịp!

Vui nhiều nhưng cũng có phần cảm động chen lẫn.

Buổi chào cờ, hát Quốc ca, nhớ lại ở Mỹ Tho ngày nào mỗi sáng ở trường cũng chào cờ, hát Quốc ca. Nay hát Quốc ca mà rơi lệ, không khóc đầu nua, chỉ chảy nước mắt mà thôi!

Vào đầu tháng 3, anh Dương Văn Nhi có phone cho tôi. Anh ấy bảo tôi: ”Hội Ái Hữu Cựu Học Sinh Nguyễn

Cô Trương Thị Mai và 4 cựu nữ sinh trường Nữ Tiểu Học Mỹ Tho. Từ trái: Ngọc (New York), Xuân (Los Angeles), Lan và Trang (Sacramento)

Đình Chiểu-Lê Ngọc Hân tổ chức tại Santa Ana ngày 16-3-2003 nhớ đi nhe chị Mai” thì ngày 13-3-2003 tôi lại đi đám ma anh ấy ở Sacramento. Anh Nhi là bạn học cùng cấp với tôi đã từng họp mặt chi hội cựu học sinh NĐC tại nhà tôi ở Mỹ Tho mỗi tháng một lần vào những tháng năm trước 1975. Ngày 16-3 ban tổ chức có tặng hoa cho quý Thầy Cô của hai trường NĐC-LNH và không quên tặng anh Nhi vắng bóng một bông hồng trắng nhờ thầy Minh nhận giùm và cắm trên bàn thờ giáo sư tiền vãng!

Từ trái: BS Lý (Florida), Anh Chị Tiết (Nevada), con trai của anh chị Tiết và anh Sơn (Irvine, Calif.)

Vì lần đầu tiên đi họp mặt, tôi sợ không gặp ai quen thì bỡ ngỡ lắm. May thay anh Lâm Chánh Lý ở Florida phone qua Cali rủ tôi đi hội. Thế là tôi yên tâm đi và có Đoàn Khiết ở Westminster là em họ tôi yểm trợ nữa nên tôi không ngại đi xa.

Tôi về đến Oakland mà lòng luyến tiếc, phải chi buổi họp mặt được lâu hơn thì chắc còn nhiều chuyện vui nữa.

Hội Ái Hữu Cựu Học Sinh NĐC-LNH tổ chức rất chu đáo lễ kỷ niệm 124 năm thành lập trường trung học NĐC vì Ban Chấp Hành đều là người giỏi, có kinh nghiệm nên làm sống lại nếp sống trẻ trung của những người lớn tuổi như chúng tôi và gây được tinh thần đoàn kết trong mọi tầng lớp.

Mong rằng những năm tới sẽ gặp lại các bạn cũ đông hơn.

Trương Thị Mai (Oakland, Cali)

Cựu Nữ sinh Collège Le Myre de Vilers (1948-1954)

Giáo viên Nữ Tiểu học Mỹ Tho
Hiệu Trưởng Nữ Tiểu học Mỹ Tho

Một Góc Sân Trường

...Thế là chúng tôi lên xe trực chỉ Nam Cali để chuẩn bị dự ngày họp mặt 16 tháng 3, 2003 của Hội NĐC-LNH kỷ niệm 124 năm thành lập trường Trung học Nguyễn Đình Chiểu. Suốt dọc lộ trình mấy tiếng đồng hồ, mưa trắng xóa, kiếng xe trước mặt đục ngầu, không thấy gì ngoài hai cây quạt nước đang làm việc tụi nghiệp. Tối Nam Cali, mưa bão càng lớn! Đêm xem tin thời tiết trên TV, nghe ngày mai chúa nhật 16 tháng 3 vẫn còn mưa tiếp tục, tôi bỗng lo ngại cho buổi họp. Nhưng trời không phụ lòng người. Sáng hôm sau, những tia nắng vàng ấm áp đã rủ nhau theo các đồng hương, Thầy trò, bạn bè... về điểm gặp. Và ở đó, nụ cười nào cũng rạng rỡ trên môi.

Vẫn như các năm qua, năm nay Hội Ái Hữu Định Tường-Mỹ Tho và Hội NĐC-LNH họp chung. Mọi người gặp nhau tay bắt mặt mừng, hàn huyên tâm sự, chào hỏi riu rít.

Trên sân khấu, bàn thờ tiền vãng trang trọng uy nghi, với hoa quả đèn hương và các dòng chữ tuyệt đẹp từ nội dung đến hình thức: *Tôn Sư Trọng Đạo - Giáo Dục Phương Tây Thật Đáng Ngưỡng Mộ - Văn Hóa Trời Nam Hết Sức Giữ Gìn*. Hình như đâu đây, Quý Thầy Cô - người trăm năm cũ - đang mỉm cười qua trầm hương để chia sẻ niềm vui chung với những người hiện diện.

Phòng họp mỗi lúc một đông thêm - khoảng chừng 300 người. Ngoài sự góp mặt của nhiều Hội Đoàn bạn có cả phóng viên đài Truyền Hình tham dự.

Nhìn quanh, ôi chao, người nào cũng đẹp cũng tươi. Các bộ suit đen, xanh, xám đủ màu, có anh rất thể thao, áo thun quần jean trông trẻ trung lắm. Các bà, các cô thì khỏi chê, mỗi người mỗi vẻ mười phần vẹn mười. Áo màu đủ kiểu, đang lẳng xăng riu rít. Tôi ngó dáo dác chung quanh kiếm Bác Ba Vượng, Bà Bảy Tốt, Bà Ba Lãnh, Bà Bảy Điều, xem quý vị ngồi ở đâu để mết các

Ca sĩ Trung Chinh đứng giữa 3 nữ sinh LNH và bà xã (*). Hai người ngồi là ca sĩ Kim Tuyến (dâu Cự Đờ Chiểu) và ca sĩ Thanh Lan (*).

học trò của quý vị (luôn cả tôi) hôm nay không ai mặc đồng phục áo trắng quần xanh, áo dài trắng với phù hiệu đảng hoàng. Chỉ thấy duy nhất một cô xinh xinh La Kim Oanh ngoan ngoãn tha thướt trong tà áo trắng học trò nhưng lại làm duyên điểm thêm kim tuyến trước ngực! Các trò LNH lại còn làm “điệu” thêm thoa son đánh phấn, thoa móng tay nữa chứ! Chắc các vị Giám Thị hai trường hôm nay thông cảm cho bầy trẻ không ngại mưa gió bão bùng, không ngại tình hình chiến tranh với Iraq gần kề, lặn lội đường xa tìm về cái góc sân trường nhỏ bé này, cho nên quý vị tha cho khỏi lãnh consigné...

Cái góc sân trường hôm nay rộn rã làm sao. Ở đó, MC Chung Bích Phượng duyên dáng và MC Ngô Ngọc Vinh hoạt bát đang làm sống động chương trình từ đầu đến cuối!

Sau phần thủ tục nghi lễ quốc ca hai nước Việt Mỹ, Luật sư Đỗ Hiếu Liêm và Thầy Trần Quang Minh lên sân khấu niệm hương. Kế đó, Thầy Trần Quang Minh khai mạc buổi họp, và - đập cổ kính ra tìm lấy bóng - cho trình chiếu slide show lịch sử trường NĐC-LNH qua thời gian. Đây là phần đặc biệt và công phu nhất. Hình ảnh, sinh hoạt hai ngôi trường được chiếu lớn - các Thầy Cô trẻ đẹp vui tươi, các trò thì hồn tơ nỏ thơm nguyên mùi giấy mới. Tôi giật mình nhìn Cô Tường Thị An trên màn ảnh. Gương mặt thánh thiện kéo tôi trở về sân trường LNH hơn 40 năm trước, mỗi khi cái dáng nhỏ thó của Cô đi ngang các dãy hành lang trước khi vào lớp học. Tà áo trắng và gương mặt hiền. Đã có bao nhiêu học trò thương mến Cô thuở đó.

Chương trình được tiếp tục khi Thầy Phạm Nguyễn Chu lên phát biểu cảm tưởng. Sau đó, một cựu học sinh NĐC - ca sĩ Trung Chinh ngày nào, nay là Bác Sĩ Huỳnh Văn Chính - kể lại những kỷ niệm của mình khi còn ngồi dưới mái hiên trường năm xưa .

